

Un amor que és llum

Quants de nosaltres, tot i ser de cultures diferents, no hem sentit un desig de veritat? I per posseir-la ens aventurem per camins impensables que ens orienten cap a aquesta veritat: un llibre, l'estudi, el diàleg, una reflexió contrastada, ... A l'antiguitat els savis miraven les estrelles buscant a través d'elles aquesta veritat tan anhelada. I aquest fet és el que inspira la nostra Idea del mes.

És conegut que fa més de 2000 anys, uns savis es van posar en camí seguint una estrella tot buscant una llum més gran que els donés esperança. Era tan gran el seu desig de veritat que ho van deixar tot i van emprendre camí sense saber cap on es dirigien ni quin seria el seu destí.

És una invitació per a cadascú a fer el mateix, a sortir de la nostra comoditat per obrir-nos a l'acolliment recíproc, a deixar-ho tot per emprendre plegats un camí que ens porti a alguna cosa més gran. I com ho va ser en una altra època una estrella, avui, cadascú de nosaltres està cridat a ser per als altres un signe visible de fraternitat, una llum que pugui ser guia i orientació per a aquesta humanitat assedegada de veritat. Una llum que s'encén, abans que res, en el més profund de la nostra consciència i es fa més lluminosa per l'amor. Alhora cadascú està cridat a aguditzar la mirada per descobrir aquesta llum en qui ens acompanya en la nostra vida quotidiana i compartir, així, les nostres riqueses.

Per recórrer aquest camí, és fonamental reconèixer-nos tal com som: petits, fràgils, sempre necessitats de perdó i de misericòrdia, i per això sincerament disposats a tenir la mateixa actitud envers els altres.

Poden ajudar-nos les paraules de Chiara Lubich quan ens recorda que tenim el privilegi immens de la vida per "*reconèixer que jo sóc res*". Cosa que no s'expressa només amb paraules. Així, per anul·lar els nostres pensaments o la nostra voluntat, només cal deixar de pensar sempre primer en nosaltres mateixos i atendre el reclam de l'altre que ens és indicat en el moment present, tenint en el cor un amor cap als nostres proïmes capaç de compartir ànsies, penes, problemes, alegries i de posar-se al servei per defensar la dignitat humana, especialment dels més pobres, els més febles i els marginats. Si som "*amor*" sempre, sense adonar-nos-en ja som res per a nosaltres mateixos i serem una estrella brillant.